

praktiske Gjennemførelse ere fundne utilbørligt besværende.

Skøndt nu de Lov, som Loven paa adskillige Steder frembyder, forsaavidt gjøre sig mindre gjældende som en vis Forstaaelse gennem Praxis er bleven fæstnet, og ihvordel den Afgang, Loven giver Ministeriet til at meddele fritagelser, har kunnet raade Bod paa adskillige af Lovens Mangler, har man dog fundet, at det, naar Forholdene krævede nye Lovregler med Hensyn til enkelte Sider af Byggeforsholdene, vilde være urigtigt ikke at benytte den gennem de forløbne 15 Aar indvundne Erfaring til ved Gjennemsyn af Loven i det Hele at bidrage til at forbedre Bygningsforholdene i Kjøbenhavn og paa Stadens Grund, saameget mere som Benyttelsen af Dispensationsmyndigheden i et stort Omfang maa anses som en mindre heldig Udvei til at undgaa de skadelige Virkninger af de Bestemmelser, der erkjendes ubensigtsmæssige.

Af disse Grunde har Ministeriet bestemt sig til at foreslaa en Revision af Bygningsloven i det Hele, og efterat et fra Bygningskommissionen udgaaet Forflag herom er blevet yderligere behandlet og ændret af Magistraten og Borgerrepræsentantskabet, er nærværende Forflag til „Bygningslov for Kjøbenhavn“ udarbejdet væsentligt i Overensstemmelse med Kommunalbestyrelsens Indstillinger.

Med Hensyn til de enkelte Paragrafer og Afvigelserne fra den gjældende Bygningslov skal man bemærke følgende:

Til § 1.

Bestemmelserne i Loven af 1856 gjaldt i deres Helhed kun for den Del af Staden, som ligger indenfor Voldene; udenfor Voldene gjaldt de, som ovenfor bemærket, kun paa den Del af den udenbys Grund, som ligger indenfor den ældre Demarkationslinie og endda kun med visse Bepælsninger. Til en Del af den Grund, som ligger udenfor denne Linie, ere de for Forstæderne gjældende Bestemmelser vel bleve udvidede ved Rgl. Anordning, se Besj. af 7de Mai 1857 og 2den August 1858, men for en Del af den udenbys Grund ere endnu de for Landet givne Bestemmelser (Lov af 2den Marts 1861) gjældende.

Efter de siden 1856 væsentligt forandrede Forhold maa Ministeriet imidlertid med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse være enig i, at Byggesloven bør gjælde for hele Stadens Grund, dog saaledes at den ikke overalt gjøres gjældende i sin fulde Strengthed. I sidste Henseende er man imidlertid gaaet ud fra, at det neppe er hensigtsmæssigt at fastsætte bestemte Territorier, paa hvilke Loven saaledes kun i modificeret Stikelse kunde anvendes, men at det maatte overlades Bygningskommissionen at bestemme, om Forholdene paa de forskjellige Steder tillade at indrømme nogen Bepælsning, idet det kun paa denne Maade bliver muligt at sætte Lovens Anvendelse istand til at følge de værende Bebyggelsesforhold. I Overensstemmelse hermed er Lovens § 1, hvormed i den anførte Henseende § 2 samt §§ 70 til 72 maa sammenholdes, affattet. At Nyholm og Citabellet Frederikshavn indtil videre holdes uden for Byggeforskrifternes Omraade er stemmende med Lov af 17de Marts 1856 § 1.

Til § 2.

Den i Bygningslovens § 5 foreskrevne Maximumshøjde for Hegn mod Gade eller Vej er udeladt som formentlig unødvendig. Ligeledes er udeladt Bemærkningen om, at Indhegning imod tilgrænsende Grund er et privat Naboforhold, da Regel herom antages at høre hjemme i Hegnsløven for Kjøbenhavn. § 3 i Loven af 1856 er udeladt, da fornøden Bestemmelse af tilsvarende Indhold findes i Politivedtægten for Kjøbenhavn, og Forskriften i samme Lovs § 4 er optaget i dette Forflags § 16 i Slutningen.

Til § 3.

Denne Paragraf svarer til Bygningslovens § 6, dog saaledes at der er foreslaaet en Indskrænkning i det Fremspring, som det har været tilladt at give afrundede Hjørner, idet der ikke findes Anledning til i dette Tilfælde at indrømme, at der til en Bygning borttages noget Gadeareal.

Til § 4.

Da det ofte er ønskeligt for Bedkommende at kunne forlænge Kældervinduer ned under